

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

WOJEWODY LUBUSKIEGO

Nr NK-I.4131.121.2015.ACze

z dnia 21 lipca 2015 r.

Wójt Gminy Trzebiel

Działając na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r. poz. 594) stwierdzam nieważność Zarządzenia Nr 29/15 Wójta Gminy Trzebiel z dnia 7 lipca 2015 r., w sprawie zakazu poboru wody z gminnej sieci wodociągowej do celów innych niż bytowe.

Uzasadnienie

W dniu 7 lipca 2015 r. Wójt Gminy Trzebiel wydał zarządzenie Nr 29/15 w sprawie zakazu poboru wody z gminnej sieci wodociągowej do celów innych niż bytowe. Zarządzenie zostało doręczone organowi nadzoru w dniu 10 lipca 2015 r.

Przeprowadzana przez organ nadzoru ocena prawna powyższego zarządzenia prowadzi do wniosku, że akt ten istotnie narusza prawo tj. art. 41 ust. 2 ustawy o samorządzie gminnym.

W Zarządzeniu Wójta Gminy Trzebiel Nr 29/15 jako podstawę prawną wskazano przepisy art. 41 ust. 2 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t. j. Dz. U. z 2013 r., poz. 594 z późn. zm.). W myśl tego przepisu, w przypadku niecierpiącym zwłoki przepisy porządkowe może wydać wójt, w formie zarządzenia. W § 1 zarządzenia wójt wskazał, że w celu zachowania równowagi między poborem a zasilaniem ujęć wód podziemnych Gminy Trzebiel oraz dla zapewnienia zaopatrzenia w wodę przeznaczoną do spożycia ludzi, wprowadza zakaz podlewania wodą z gminnej sieci wodociągowej ogródków przydomowych, działkowych i trawników oraz napełniania basenów przydomowych w godz. od 6:00 do 22:00. Sankcją za nieprzestrzeganie zakazu, jak przewidziano w § 2 jest grzywna orzekana w trybie przepisów o postępowaniu w sprawach o wykroczenie. Natomiast w § 3 określono, że zarządzenie wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Lubuskiego.

Upoważnienie dla wójta do stanowienia przepisów porządkowych w formie zarządzeń zawarte w art. 41 ust. 2 ustawy o samorządzie gminnym, stanowi wyjątek od ogólnej normy kompetencyjnej zawartej w przepisie art. 40 ust. 3 tej ustawy, który co do zasady ustanawia kompetencję rady gminy do wydawania przepisów porządkowych w formie uchwały. Przesłanki faktyczne i prawne stanowienia przepisów porządkowych przez organy gminy, określone są art. 40 ust. 3 ww. ustawy. W myśl wskazanego przepisu w zakresie nieuregulowanym w odrębnych ustawach lub przepisach powszechnie obowiązujących, jeżeli jest to niezbędne dla ochrony życia lub zdrowia obywateli oraz dla zapewnienia porządku, spokoju i bezpieczeństwa publicznego mogą być wydawane przepisy porządkowe. Ponadto jak stwierdził Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 27 września 2009 r. sygn. akt IV SA/Po 576/12 publik. Lex 1272480 przesłanki do wydania przepisów porządkowych muszą mieć charakter lokalny. Wymienione wyżej przesłanki do wydania przepisów porządkowych muszą być spełnione łącznie. Natomiast w przypadku wydania przepisów porządkowych przez wójta to zgodnie z art. 41 ust. 2 ww. ustawy musi wystąpić ponadto sytuacja niecierpiąca zwłoki.

Należy także podkreślić, że zarządzenie porządkowe wójta podlega zatwierdzeniu na najbliższej sesji rady gminy. Traci ono moc w razie odmowy zatwierdzenia bądź nieprzedstawienia do zatwierdzenia. W razie nieprzedstawienia do zatwierdzenia lub odmowy zatwierdzenia zarządzenia rada gminy określa termin utraty jego mocy obowiązującej. Przepisy porządkowe wójt przesyła do wiadomości wójtom sąsiednich gmin i staroście powiatu, w którym leży gmina, następnego dnia po ich ustanowieniu.

Kwestionowanym zarządzeniem wójt wprowadził bezterminowy zakaz wykorzystywania we wskazanych godzinach wody dostarczanej z gminnej sieci wodociągowej. Wskazując w uzasadnieniu, że w związku z wysokimi temperaturami została zachwiana równowaga pomiędzy poborem a zasilaniem wód podziemnych w gminie co spowodowało brak wody w posesjach korzystających z sieci publicznej. W ocenie organu nadzoru nie można uznać, że zostały spełnione wszystkie wymienione wyżej, ustawowe przesłanki do wydania przez wójta przepisów porządkowych. Materia ta co do zasady jest uregulowana przepisami ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (t. j. Dz. U. z 2015 r. poz.) Ustawa określa zasady i warunki zbiorowego zaopatrzenia w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi oraz zbiorowego odprowadzania ścieków, w tym zasady działalności przedsiębiorstw wodociągowo-kanalizacyjnych, zasady tworzenia warunków do zapewnienia ciągłości dostaw i odpowiedniej jakości wody,

niezawodnego odprowadzania i oczyszczania ścieków, wymagania dotyczące jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, a także zasady ochrony interesów odbiorców usług, z uwzględnieniem wymagań ochrony środowiska i optymalizacji kosztów. Ponadto należy także wskazać, że jedynym organem, który jest uprawniony do ograniczenia poboru wody, jest dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej. Zgodnie bowiem z art.88t ust.1 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne (t. j. Dz.U. z 2015 r. poz. 469) może on wprowadzić, w drodze aktu prawa miejscowego, czasowe ograniczenia w korzystaniu z wód, w szczególności w zakresie poboru wody lub wprowadzania ścieków do wód albo do ziemi oraz zmiany sposobu gospodarowania wodą w zbiornikach retencyjnych w przypadku wprowadzenia stanu klęski żywiołowej w celu zapobieżenia skutkom. Analogiczne uprawnienie przewidziano w art. 88q ust. 1 tej ustawy w celu zapobieżenia skutkom powodzi.

Nawiązując do pierwszej ze wskazanych w art.40 ust. 3 ustawy o samorządzie gminnym przesłanek - istnienia „zakresu nieuregulowanego w odrębnych ustawach lub innych aktach powszechnie obowiązujących”, w ocenie organu nadzoru przesłanka ta nie jest spełniona. Sam fakt, że w żadnym z przepisów prawa powszechnie obowiązującego nie ma regulacji takiej samej treści, jak zawarta w kwestionowanym zarządzeniu, nie upoważnia do twierdzenia, że zarządzenie zostało podjęte w zakresie nieuregulowanym. Przeczą temu wskazane wyżej uregulowania.

Skoro ustawodawca nie przewidział ani możliwości wprowadzania na szczeblu gminnym zakazów dotyczących ograniczania sposobu korzystania z dostarczanej wody, jak również nie przewidział sankcji karnej za złamanie tego zakazu, to zgodnie z ugruntowanym orzecnictwem sądów administracyjnych luki tej nie można wypełniać przepisami porządkowymi. Wskazać również należy, że niedopuszczalne jest wydawanie przepisów porządkowych w odniesieniu do zjawisk występujących w całym kraju (a taka sytuacja miała miejsce w dacie wydania przedmiotowego zarządzenia), a więc sfery stosunków społecznych, która wymaga generalnych uregulowań. Nie można bowiem przy pomocy przepisów porządkowych likwidować luk (braków) ustawodawstwa obowiązującego na terenie Polski lub eliminować zagrożeń mających znaczenie ogólnokrajowe (*vide* wyrok WSA w Gorzowie Wlkp. z dnia 17 lutego 2011 r., sygn. akt II SA/Go 26/11, publik. Lex nr 795082).

Mając na uwadze powyższe należało stwierdzić nieważność zarządzenia.

Zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności zarządzenia wstrzymuje jego wykonanie w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Od niniejszego rozstrzygnięcia służy prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wlkp. w terminie 30 dni od doręczenia rozstrzygnięcia za pośrednictwem Wojewody Lubuskiego.

z up. Wojewody Lubuskiego
Dyrektor Wydziału Nadzoru
i Kontroli

Teresa Kaczmarek